

Høringssvar fra Kommune Kujalleq til Inatsisartutlovsforslag om støtte til personer med handicap

Kommune Kujalleq har modtaget ny version af forslag til Inatsisartut om støtte til personer med handicap.

1). Generelle kommentarer:

1.1.) Med et så omfattende lovforslag, hvor alle sektorer, interne – eksterne skal have mulighed for at forholde sig, finder Kommune Kujalleq beklageligt, at høringsfristen er kort, trods udvidelse med 1 uge.

1.2.) Det er Kommune Kujalleqs enig i forhold til Handicap politik centralt så vel lokalt, ligger et kæmpearbejde forude, for at nå ligeværdig behandling af borgere med handicap uanset alder, at man ved revidering af lov har et ønske om at større fokus og krav om sektoransvarlighed, pålægger det samtidige, at man til stadighed skal intensivere løbende viden og oplysning og vigtigheden af at kigge på handicappedes kår, skal tilbydes en tilværelse på lige fod med andre.

1.3.) Kommune Kujalleq observerer og synes er mindre godt, ligesom andre foregående lovforslag, eksempel udstedt magtanvendelseslov og dens ændringer, er efter danskservicelov, anbefales at man i langt højere grad skal tænke i Grønlandsk kontekst sprogligt, - kulturelt, i et land der har et barskt og meget terrænet natur, og som er helt forskelligt fra et land som Danmark.

2). Bemærkninger til lovforslagets

2.1.) ” Det har været vigtigt for Naalakkersuisut, at forslaget blev udformet således, at det sætter rammerne for en optimal udnyttelse og styrkelse af de ressourcer, der allerede er til stede i kommunerne...” og

2.2.) ”Forslaget er endvidere udformet for at gøre Inatsisartutloven mere brugervenlig, blandt andet ved at indarbejde bestemmelser fra 2 bekendtgørelser i forslaget.”

Kommune Kujalleq tilslutter ikke, at man putter to bekendtgørelser under et. Hvis lovforslaget i den udseende skulle vedtages. Derudover observeres at, målgruppen er udvidet til også at omfatte ældre borgere med funktionsnedsættelse også grundet alder, kan man være bekymret for, om loven kan blive endnu mere uoverskuelig, hvis der ikke suppleres med en bekendtgørelse, eller at Naalakkersuisut særskilt efter påtænkte tanker om udarbejdelse af en ældrelov.

2.3.) Kommunen anbefaler, at bør overveje laves indholdsfortegnelse for at lette myndigheds sagsbehandling.

Al myndighedsarbejde er truffet efter en lov, overgår efterfølgende opgaven videre til en drift for det videre forløb eks, til botilbud, støtteperson m.v anses det for urealistisk sker et mere helheds orienteret sagsbehandling, anbefales at man overvejer botilbud forbliver sin egen bekendtgørelse.

2.4.) Kommunen anbefaler at der i loven præciseres og skærpes skriftlighed i afgørelsen, og at man ser positivt at man ved udredninger at man er ændret til skal.

2.5.) Kapitel 7 forebyggelse og håndtering af seksuelle overgreb på bosteder, der savnes at der er lov hjemmel for vold mod handicappede for at beskytte den handicappede.

3). Bemærkninger til enkelte bestemmelser

Formål og målgruppe

3.1.) § 1, 2 Det bemærkes at ordet modsvarer bliver benyttet, anbefaler man, at man giver et eksempel på hvad denne bestemmelse kan indeholde, som modsvarer borgerens behov. Det fremgår ikke i grønlandsk oversættelse at indsatsen skal modsvare, men skal arbejde sig hen.

3.2.) Til § 3 Definition af varig og langvarig, gentager Kommune Kujalleq sig igen, fra en forrige bemærkning til nugældende lov, at man burde gengive loven i artikel 1 FN konventionen omhandle; *“Personer med handicap omfatter personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.”*

Det centrale visitationssystem og nødvendige antal pladser

3.3.) §§ 6 -7 §§ 20 og 37 Kommune Kujalleq synes ikke er sammenhæng mellem §§ 6, 7, 20 og 37 og ønsker nærmere præcisering, og om disse paragraffer erstatter nuværende lovs § § 51 & 52, hvis forslag

til bemyndigelse, at kommunerne skal tilvejebringe og sikre et midlertidigt anbringelsessted for en borger som afventer plads på en institution ikke er afsat midler centralt, som sådan en bemyndigelse nemt kan andrage af omkostninger pr uge mellem 28 til 83 kr. tus.

Derudover er man betænkelig ved, at man ved sådan en ordning kan risikere at venteliste til visitering hos de eksisterende selvstyreede institutioner bliver sværere tilbydes plads. Hvorfor nævnes der i den grønlandske bemærkninger til § 20 børn, og i den danske del person med handicap?

Kommunen ønsker præcisering, om det gælder alle aldre. Tolkes dette, at hvor der er truffet beslutning om, at borger eks, med samtykke anbringes Ulineq, så forpligtes Kommunen at finde en midlertidig plads indtil der er en plads f.eks. udenfor Grønland?

Derudover ønsker Kommunen præcisering om kravet til botilbuds indretning hvordan følgende ordlyd "eget værelser med adgang til toilet – bad skal forstås ? er der konkret tale om eget toilet /bad til den enkelte beboer?

Pissassarfik

3.4.) Til § 8 Kommune Kujalleq gentager fra tidligere, hvilke kriterier der skal ligge til grund for at sagen skal betragtes som kompliceret, og hvad med tidsfrister i forbindelse med udredninger, hvis man antager at kommunerne på sigt kan risikere at betale opholdsudgifter. En rejse og en mulig takstbetaling i Pissassarfik kan nemt løbe op til tus.kr.100

Derudover er det tankevækkende ikke beskrives nærmere på psykoterapeutiske er tilbud, når bestemmelse i § 11 fastslår blandt andet hvilke ydelser der skal tilbydes fra kommunerne.

Nødvendige støttemuligheder og botilbud

3.5.) Til § 13 Det er Kommune Kujalleqs vurdering, at der på sigt kommer kan påregnes flere og flere indgribende handlinger, der på et eller andet grund af deres akutte psykiske tilstande ikke kan undgå at benytte magt for at beskytte dem, efterlyses der endnu engang løbende og kontinuerlige kurser om magtanvendelse og bør udbydes fra Socialstyrelsen.

Udredning

3.6.) Til §15 Meget ganske omfattende krav ved udredningsprocesser

Man er enige i at udredning kan tage tid, men det bliver dog straks sværere at finde manglende faglært personale også hos andre sektoransvarlige samarbejdspartnere, finder Kommune Kujalleq at man ved revidering af handicapstøtteleven, at man fra centralt udviser større samarbejde med mellem Departementerne.

Eksempelvis blev Departementet for Uddannelse adspurgte hvilke tanker denne havde i forhold til unge borgere der bliver optaget STU og som foregår udenfor Grønland, hvorfor det ikke er muligt at yde dem uddannelsesstøtte som andre uddannelsessøgende i Danmark, var svaret at Departementet for Socialanliggender var godt i gang med landsdækkende strategi for handicappede og denne forventes indarbejdet strategien, anbefaler kommunen at denne del, set i lyset af flere flere unge bør tilbydes sådanne ordning, at man arbejder hurtigt, fremfor tildeles førtidspension som socialstyrelsen har anbefalet som mulighed.

Til stk.9 Hvorfor gentage når, det allerede er nævnt i § 8 stk.6, og hvad er definitionen for komplicerede sager?

Tidlig Indsat

3.7.) Til § 16 Derfor er der behov for samarbejdsaftaler lokalt, centralt og anses for absolut nødvendige for at der sker indholdsmæssig og ikke mindst forståelse, at handicapområdet ikke alene er og arbejdes fra en socialforvaltning, opfordring fra Kommune Kujalleq at man til stadighed skal have inddraget alle i har et ansvar at løfte. Vurderer at § 16 er dækket for familier med børn, og der ikke skal ske forskel. Det er dog straks svære for voksne, eks. Boligløse primær psykisk syge, igen manglen på sundhedspersonale m.v. vurderer kommunen, kommunerne alene ikke kan dække behovet for forebyggende arbejde primær for voksne, anbefales at man skal sætte fokus på dette.

Hvis § 16 skal efterleves, vurderer kommunen, at det er uundgåeligt at man i langt højere grad bør arbejde med familieretlige regler omkring myndighedsloven, børneloven, værgebeskikkelse og at der bør indarbejdes i bekendtgørelsesform eller i vejledningsform.

Lægelig undersøgelse og behandling uden samtykke

3.8.) Til § 17 Kommunen ønsker at gøre opmærksom på, hvorvidt at et krav til lægeligbehandling, kan gennemføres i overensstemmelse til de regler, som sundhedsvæsenet er underlagt. Herunder stilles således spørgsmål til hvem og hvordan dette krav i praksis skal håndhæves?

Bisidderordning

3.9.) Til §§ 18 - 19 og § 5, 1

Det er kommunens opfattelse, at der kan opstå interesse konflikter overfor godkendte bisiddere som har taget kursus arrangeret af socialstyrelsen i sociallovgivning og handicaploven, skal ansættes af Kommunerne. Det er kommunens opfattelse, at bisidderordning bør udstedes autorisation som man har ved kriminalretlige forsvarer eller hvad der er svarende, og at socialstyrelsen i langt højere grad styrer bisiddere og udbyde kurser, ligesom udstede vejledninger til bisidderne.

Øvrige bestemmelser for bokollektiv og beskyttet boenhed

3.10.) Til § 35 Man anbefaler at man erstatter beliggende i en anden kommune, benytter udenfor hjemstedet.

Lommepenge- og tøjpenge

3.11.) Til § 40 bør flyttes til en bekendtgørelse eller et takstblad.

Kvalitetsstandarder

3.12.) Til § 41- 47 bør tydeliggøres i bekendtgørelsesform hvor kvalitetsstandarder kan hentes.

Ophold i botilbud uden for Grønland

3.13.) Til § 48 49 Hvad defineres ” eller lignende ” tilbud?

Til trods for at der i lovforslaget fra Departement er mundtlig meddelt, at § 3 stk.3 er udgået, anbefaler Kommune Kujalleq, at der forinden lovens ikrafttræden, rettes på Ældre – og Socialministeriets bekendtgørelse nr. 471 for den del der omhandler domsanbragte borgerne med handicap udenfor Grønland efter Grønlandsk kriminallov, da de grønlandske kommuner hverken forvalter Grønlands kriminallov eller danskservice lov.

Derudover er det et ønske at man præciserer, ordlyden / defineres tidsbegrænset. Kommune stiller blandet andet spørgsmål til, hvorvidt denne ændring, vil kunne udelukke de ”længerevarende” botilbud i Danmark, herunder serviceloven § 108 og §§ 105 og 85 om botilbud, stiller kommunen spørgsmål ved, om ændring således er i uoverensstemmelse med ovennævnte bekendtgørelse.

Det anses som positivt, at man har konkretiseret, hvilke dokumenter, som kommunen skal sende til Socialstyrelsen. Man kan dog undre, at der heri indgår krav om bl.a. +optagelsesbrev, når der i lovtæksten samtidig kræves: forudgående godkendelse. Kommune kan være bange for, at der kan være risiko for, at man misforstår nævnte krav til processen.

3.14.) Til § 49 Det anbefales at man præciserer stk. 1, således at det, dels er tydeligt, at der er tale om et tilbud om uddannelse. Samt dels, at der er overensstemmelse mellem stk. 1 og stk. 2.

Forebyggelse af seksuelle overgreb og Seksualpolitik

3.15.) Til §§ 52 – 54 Det er Kommunens opfattelse at man med sådanne tiltag lokalt skal ske kontinuerlige og løbende kurser, som tidligere før Pissassarfik`s tid af IPIS udbød med jævnemellemrum.

Derudover vurderer Kommune Kujalleq, at der bør udstedes centralt en standardiseret beredskabsplan, handlingskæde, procedure, retningslinjer, uanset om det er selvstyredrevet institutioner eller boformer, aktivitets - samværcentre, beskyttede værksteder m.v.

Kunne det tænkes, at der kunne iværksættes et projekt for, behandling af handicappede seksuelt misbrugte i et sted/institution ligesom i projekt som Børnehuset.

Hvordan vil kunne en handicappede aflæses for mistrivsel eller har symptomer på, krænkelser for seksuelle overgreb, f.eks. bekymringsbarometer (Januscenter).

Udviklingsplan & Statusrapport

3.16.) Til §§ 59 – 60 Det ses at være noget uklart, hvornår der præcis skal udarbejdes en udviklingsplan og/ eller statusrapport. Konkret benyttes der i den forbindelse forskellige begreber i form af nogle gange ”døgntilbud” og andre gange: ” botilbud”, i samme lovtækt. Dette kan opleves som ugennemskueligt for sagsbehandler.

støttemuligheder

3.17.) Til § 66 Man bør overveje at kommunens ”omsorgspligt” samtidig indføres i lovteksten. Dette ønske anses endvidere at være i overensstemmelse med ”magtanvendelsesloven”. Herved kan det potentielt i højere grad sikres, at man har fokus de ”helt sårbare” borgere uden sygdomsindsigt, hvor der kontinuerligt skal forsøges at motivere denne målgruppe til, at tage imod den nødvendige støtte/indsats. Således at ”friheden til egne valg” går ”hånd i hånd” med kommunens ”omsorgspligt” og forebyggelse af ”omsorgssvigt”.

Støtteperson

3.18.) Til § 75 Kommunen anbefaler, at der i forbindelse med ordlyden: ” støtte til f.eks. daglige gøremål”, sondres i mellem, hvornår der er tale om gøremål udført af en støtteperson – og hvornår der i stedet er tale om gøremål i form af ”praktisk hjælp” udført af en hjemmehjælper. Således at det bliver lidt nemmere for sagsbehandlerne at skelne i mellem, hvornår der er tale om en afgørelse/bevilling om støtteperson eller i stedet, om en afgørelse/bevilling om personlig – og praktisk hjælp.

Tilbud om gruppebaseret hjælp og støtte og tilbud om individuel tidsbegrænset socialpædagogiske hjælp og støtte

3.19.) Til §§ 76 – 77 Kommunen ønsker en nærmere præcisering af hvilke sagsbehandlingskrav, der er til denne ”udvidelse af målgruppen” for støtte efter Inatsisartutlov om støtte for personer med handicap. Konkret stilles spørgsmål til, hvilke krav, der er til f.eks. faglig udredning, afgørelsesbrev, herunder klagevejledning/ret mv. Er disse krav således identiske med de øvrige indsatser i loven eller er der omvendt en lempelse?

Beskæftigelses-, aktivitets, og samværstilbud.

3.20.) Til § 80 stk.5 Kommune Kujalleq forstår, at der ydes beskæftigelsesvederlag til borgere med handicap, som alene udfører kommerciel sigte, og skal det forstås ikke stilles krav om hvor grænsen går for kommercielt sigte?

Efterværn

3.21.) Til § 89 Her benyttes overskriften: ”Efterværn”, hvilket sandsynligvis kan skabe tvivl for sagsbehandler. Kommune vurderer positivt, at man så vidt som muligt stiler om ”den gode overgang fra barn til voksen” nu indskrives i loven. Det er alene anvendelsen af begrebet ”efterværn”, som vurderes vil skabe forståelsesmæssig tvivl. Hvad ophæver denne lovforslag i forhold til myndighedsloven i børne støtteloven?, hvor ønsket er at forberedelser skal starte ved fyldte 16 år i form af efterværn ? Hvorfor gælder dette så ikke i børnestøtteloven, og hvorfor den forskel? Hvad tænkes konkret om efterværn for handicappede personer?

Anbringelse på et sikret døgntilbud for personer med handicap.

3.22.) til § 103 Kommune Kujalleq kan ikke se, hvordan kommunen eller andre kommuner skal kunne løfte opgaven med at fremskaffe et tilbageholdelsessurrogat i § 103 stk. 2 og stk. 3
Kommune Kujalleq har behov for uddybende og afklarende vejledning af denne § 103.

Pasning af nærstående med handicap og besøgsrejser

3.23.) Til §§ 101 – 108 Det observeres at der til lovforslaget er indført to forskellige med lignende bestemmelser om henholdsvis økonomisk støtte til varetagelse af omsorg for person med handicap i hjemmet, og pasning af nærstående i hjemmet. Kommunen anbefaler præcisering af forskellen samt ligheden mellem disse to bestemmelser.

Tilsyn

3.24.) Til §§ 114 – 117 Kommunen anbefaler, at man tydeliggøre tidsintervallet for hvornår der skal udføres personrettet tilsyn smat udarbejdes tilsynsrapporter indskrevet lovforslaget, ligesom udarbejdes en vejledende skabelon til udførelse af rapport.

En præcisering evt. i form af en vejledning til, hvad denne tilføjelse i loven, præcist indebærer, kan anbefales. Således tydeliggøres, dels hvornår, der er tale om skærpet tilsyn. Ligeså ønskes en tydeliggørelse af, hvilke sanktioner der er tale om, herunder af **hvem** og **hvordan**, disse skal håndhæves.